

P7_TA(2014)0061

Vhodnosť právnych predpisov EÚ, subsidiarita a proporcionalita - lepšia tvorba práva

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 4. februára 2014 o vhodnosti právnych predpisov EÚ a subsidiarite a proporcionalite – 19. správa o lepšej tvorbe právnych predpisov za rok 2011 (2013/2077(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Medziinštitucionálnu dohodu o lepšej tvorbe práva¹,
- so zreteľom na Protokol č. 2 k Zmluve o fungovaní Európskej únie o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, a najmä na jeho články 4, 6 a 7,
- so zreteľom na praktické opatrenia, na ktorých sa 22. júla 2011 zhodli príslušné útvary Európskeho parlamentu a Rada, týkajúce sa plnenia ustanovení článku 294 ods. 4 ZFEÚ v prípade zhody dosiahnutej pri prvom čítaní,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 13. septembra 2012 o 18. správe o lepšej tvorbe právnych predpisov – uplatňovanie zásad subsidiarity a proporcionality (2010)²,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. septembra 2011 o lepšej tvorbe právnych predpisov, subsidiarite a proporcionalite a inteligentnej regulácii³,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 8. júna 2011 o zaručení nezávislých posúdení vplyvu⁴,
- so zreteľom na správu Komisie o subsidiarite a proporcionalite (19. správa o lepšej tvorbe právnych predpisov za rok 2011) (COM(2012)0373),
- so zreteľom na oznámenia Komisie o vhodnosti právnych predpisov EÚ (COM(2012)0746) a (COM(2013)0685),
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Inteligentná regulácia – Plnenie potrieb malých a stredných podnikov (COM(2013)0122),
- so zreteľom na pracovný dokument útvarov Komisie o monitorovaní a konzultáciách o inteligentnej regulácii pre malé a stredné podniky (SWD(2013)0060),
- so zreteľom na oznámenie Komisie o inteligentnej regulácii v Európskej únii (COM(2010)0543),
- so zreteľom na závery zasadnutia Rady o inteligentnej regulácii z 30. mája 2013,

---

¹ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

² Ú. v. EÚ C 353 E, 3.12.2013, s. 117.

³ Ú. v. EÚ C 51 E, 22.2.2013, s. 87.

⁴ Ú. v. EÚ C 380 E, 11.12.2012, s. 31.

- so zreteľom na správu Skupiny nezávislých zainteresovaných strán na vysokej úrovni pre oblasť administratívneho zaťaženia z 15. novembra 2011 s názvom Európa môže byť úspešnejšia: správa o osvedčených postupoch pri implementovaní právnych predpisov EÚ v členských štátoch najmenej zaťažujúcim spôsobom,
  - so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov z 30. mája 2013¹,
  - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
  - so zreteľom na správu Výboru pre právne veci a na stanovisko Výboru pre ústavné veci (A7-0056/2014),
- A. keďže program inteligentnej regulácie predstavuje snahu o zjednotenie úsilia v oblasti lepšej tvorby právnych predpisov, zjednodušenia právnych predpisov EÚ a zníženia administratívneho zaťaženia a o vykročenie smerom k dobrej správe vecí verejných vychádzajúcej z tvorby politík na základe overených poznatkov, v ktorej zohrávajú zásadnú úlohu posudzovanie vplyvu a kontroly ex post;
- B. keďže sa domnieva, že národné parlamenty by sa v súvislosti s novými právnymi predpismi mali zúčastňovať na posudzovaní vplyvu ex post, čo by v dôsledku toho pomohlo Komisii pri jej správach a vo všeobecnosti by zlepšilo posudzovanie európskych záležitostí národnými parlamentmi;
- C. keďže Medziinštitucionálna dohoda o lepšej tvorbe práva z roku 2003 prestala vyhovovať súčasnému legislatívnemu prostrediu, ktoré sa vytvorilo v dôsledku Lisabonskej zmluvy, v neposlednom rade s ohľadom na roztrieštený prístup inštitúcií EÚ v súvislosti s prijímaním spoločných politických vyhlásení k vysvetľujúcim dokumentom a praktických opatrení na úrovni sekretariátov určených na vykonávanie článku 294 ZFEÚ;

Všeobecné poznámky

1. zdôrazňuje, že právne predpisy navrhnuté a prijaté na európskej úrovni by mali byť jednoduché, účinné a efektívne, mali by poskytovať jasnú pridanú hodnotu a mali by byť zrozumiteľné a dostupné vo všetkých úradných jazykoch členských štátov, a mali by prinášať čo najväčší úžitok za čo najnižšie náklady; uznáva, že hospodárska kríza spôsobila väčšie zaťaženie zdrojov vnútroštátnych správ a domnieva sa, že záväzok vytvoriť zrozumiteľné a ľahko transponovateľné právne predpisy by pomohol zmierniť niektoré z týchto záťaží voči správnym orgánom jednotlivých štátov a voči jednotlivcom, ktorí sú povinní dodržiavať zákony; zdôrazňuje fakt, že európske inštitúcie sú zodpovedné za zabezpečenie toho, aby právne predpisy boli jasné, ľahko zrozumiteľné a nepredstavovali žiadne zbytočné administratívne zaťaženie pre občanov a podniky;
2. zdôrazňuje, že výsledkom hodnotenia vplyvu nových právnych predpisov, pokiaľ ide o MSP alebo veľké spoločnosti, nesmie byť diskriminácia medzi pracovníkmi na základe veľkosti spoločností, ktoré ich zamestnávajú, ani narušenie základných práv pracovníkov vrátane práva na informácie a konzultácie, či ich pracovných podmienok, pohody v práci a práv na sociálne zabezpečenie, ani bránenie zlepšeniam týchto práv alebo ich zabezpečeniu na pracovisku vzhľadom na existujúce a nové riziká spojené s prácou;

---

¹ Ú. v. EÚ C 218, 30.7.2013, s. 22.

3. zdôrazňuje, že európske inštitúcie musia pri tvorbe právnych predpisov dodržiavať zásadu subsidiarity a proporcionality;
4. pripomína svoje predchádzajúce pripomienky o tom, že výbor pre posudzovanie vplyvu a národné parlamenty viackrát uviedli, že Komisia sa v rámci posúdení vplyvu dostatočne nezaobera týmito zásadami; znovu vyjadruje sklamanie z toho, že takáto kritika sa opakovala aj ďalší rok;
5. domnieva sa, že lepšia tvorba právnych predpisov by sa mala vykonávať v duchu viacúrovňového riadenia, t. j. prostredníctvom koordinovanej činnosti EÚ, vnútroštátnych inštitúcií a miestnych a regionálnych orgánov;
6. znovu pripomína, aby sa Medziinštitucionálna dohoda o lepšej tvorbe práva z roku 2003 opätovne prerokovala tak, aby sa v nej zohľadnilo nové legislatívne prostredie, ktoré sa vytvorilo v dôsledku Lisabonskej zmluvy, aby sa zjednotili najlepšie postupy a aby sa aktualizovala dohoda v súlade s programom lepšej tvorby právnych predpisov; odporúča, aby sa každá nová dohoda prijala na základe článku 295 ZFEÚ a mala záväzný charakter;
7. nalieha na Komisiu a Radu, aby s Parlamentom viedli rokovania o kritériách vhodného uplatňovania článkov 290 a 291 ZFEÚ; domnieva sa, že by sa to dalo dosiahnuť v rámci revízie Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva, ktorá by okrem iného zahŕňala tieto kritériá;
8. domnieva sa, že rozličné názvy systémov, ktoré používa Komisia na hodnotenie prijatých zákonov a zabezpečenie zníženia záťaže, sú nejasné a zbytočne zložité; odporúča, aby sa v rámci nadviazania „lepšia tvorba právnych predpisov“ prijal jednotný názov a pripomína svoju výzvu, aby za súhrn zodpovedal jeden komisár;
9. vyzýva Komisiu, aby urýchlila revíziu uplatňovania zásady proporcionality, najmä pokiaľ ide o používanie článkov 290 a 291 ZFEÚ o delegovaných a vykonávacích aktoch;
10. nazdáva sa, že v kontexte väčšej demokratickej legitimacy je potrebné venovať zvýšenú pozornosť systému včasného varovania;

Mechanizmus subsidiarity pre národné parlamenty

11. upozorňuje, že hoci si hospodárska a finančná kríza vyžaduje lepšiu koordináciu politik a posilnenie právomocí Únie vo viacerých oblastiach, je tiež nevyhnutné, aby sa zachovala jasná predstava o rozdelení právomocí v systéme viacúrovňového riadenia Európskej únie a aby sa v nadväznosti na transparentnú diskusiu prijímali transparentné rozhodnutia na čo najvhodnejšej úrovni, pričom by sa zároveň znižovala byrokracia;
12. zdôrazňuje, že európske inštitúcie musia dodržiavať zásady subsidiarity a proporcionality zakotvené v článku 5 Zmluvy o Európskej únii a v Protokole č. 2 k Zmluve o fungovaní Európskej únie, ktoré sú všeobecného charakteru a zaväzujú inštitúcie pri výkone právomocí Únie, až na jednu výnimku, že zásada subsidiarity sa neuplatňuje na oblasti, ktoré patria do výlučnej právomoci Únie;
13. navrhuje posúdiť, či by sa na úrovni EÚ nemali stanoviť vhodné kritériá na hodnotenie dodržiavania zásad subsidiarity a proporcionality;

14. poznamenáva, že Protokol č. 2 poskytuje národným parlamentom formálnu možnosť poskytovať zákonodarcovi EÚ poradenstvo o tom, či nový návrh právneho predpisu nespĺňa kritérium subsidiarity, alebo či jeho ciele nemožno z dôvodu ich rozsahu alebo účinkov lepšie dosiahnuť na úrovni Únie než na úrovni členských štátov;
15. poukazuje na zásadný význam posúdenia vplyvu ako nástroja na pomoc pri rozhodovaní v rámci legislatívneho procesu a zdôrazňuje, že v tejto súvislosti je potrebné náležitým spôsobom zväziť otázky týkajúce sa subsidiarity a proporcionality;
16. víta väčšiu účasť národných parlamentov v rámci európskeho legislatívneho procesu a konštatuje, že parlamenty členských štátov prejavujú čoraz väčší záujem o náležité uplatňovanie týchto zásad zo strany inštitúcií Únie; svedčí o tom skutočnosť, že v roku 2011 dostal Európsky parlament 77 odôvodnených stanovísk, v ktorých sa uvádzalo, že návrh legislatívneho aktu nie je v súlade so zásadou subsidiarity, a 523 ďalších príspevkov týkajúcich sa návrhu zákona, pričom príslušné údaje za rok 2010 boli 41 a 299; vyjadruje svoju ochotu pokračovať a posilňovať spoluprácu a medziparlamentný dialóg s národnými parlamentmi;
17. s presvedčením zdôrazňuje význam parlamentnej kontroly zo strany Európskeho parlamentu a národných parlamentov; odporúča, aby sa národným parlamentom poskytla výrazná pomoc, ktorá im umožní vykonávať ich kontrolné úlohy; navrhuje, aby sa národným parlamentom poskytli usmernenia s cieľom pomôcť im v rámci posudzovania súladu so zásadou subsidiarity;
18. zdôrazňuje, že Súdny dvor je v súlade s článkom 263 ZFEÚ kompetentný preskúmať zákonnosť legislatívnych aktov, pokiaľ ide o súlad so zásadou subsidiarity, a že táto zásada predstavuje politické usmernenie pre vykonávanie právomocí na úrovni Únie;
19. poukazuje však aj na to, že na základe zmlúv patria žaloby podané z dôvodu porušenia zmlúv alebo akéhokoľvek právneho predpisu týkajúceho sa ich uplatňovania do právomoci Súdneho dvora Európskej únie, a že podľa Zmluvy o Európskej únii zahŕňajú tieto pravidlá aj zásady subsidiarity a proporcionality; poznamenáva, že súdne preskúmanie platnosti aktov Únie sa preto vzťahuje aj na dodržiavanie týchto zásad;
20. zdôrazňuje, že Súdny dvor vo svojom rozsudku z 12. mája 2011 vo veci C-176/09, Luxemburské veľkovevodstvo/ Európsky parlament, Rada Európskej únie uvádza, že zásada proporcionality „vyžaduje, aby prostriedky stanovené v ustanovení práva Únie boli vhodné na dosiahnutie legitímnych cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou a nešli nad rámec toho, čo je nevyhnutné na ich dosiahnutie“ a že „v oblastiach, v ktorých normotvorca Únie disponuje širokou normatívnou právomocou“ zákonnosť opatrenia prijatého v tomto kontexte môže ovplyvniť len jeho zjavná neprímeranosť vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušné inštitúcie sledujú, hoci európsky normotvorca je napriek tomu povinný „zakladať svoj výber na objektívnych kritériách“ a pri posudzovaní obmedzení spojených s rôznymi možnými opatreniami „preskúmať, či ciele sledované prijatým opatrením môžu odôvodniť negatívne, ba aj značné hospodárske dôsledky, ktoré môžu byť spôsobené niektorým hospodárskym subjektom“;
21. poznamenáva, že zásada subsidiarity v zmysle zmlúv umožňuje Únii konať v oblastiach, ktoré nepatria do jej výlučnej právomoci, len v takom rozsahu a vtedy, keď ciele navrhovaného opatrenia nemôžu členské štáty uspokojivo dosiahnuť na ústrednej úrovni alebo na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodov rozsahu alebo vplyvu navrhovaného

opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, kým podľa zásady proporcionality nesmie podstata a forma opatrení Únie prekročiť to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov zmlúv; poukazuje na to, že subsidiarita a proporcionalita úzko súvisia, sú však odlišné: kým subsidiarita sa týka vhodnosti opatrení Únie v oblastiach, ktoré nepatria do jej výlučnej právomoci, proporcionalita sa týka primeranosti prostriedkov a cieľov stanovených zákonodarcom a predstavuje všeobecné pravidlo, ktorým sa riadi vykonávanie právomocí Únie; konštatuje, že za posúdením proporcionality, pokiaľ ide o návrh legislatívneho aktu, musí logicky nasledovať posúdenie subsidiarity, kým overenie subsidiarity by nebolo dostatočne účinné bez overenia proporcionality;

22. poznamenáva, že v roku 2011 bol Komisii doručený iba malý počet parlamentných otázok (32 z viac ako 12 000), ktoré sa týkali dodržiavania zásad subsidiarity a proporcionality;
23. zdôrazňuje skutočnosť, že v roku 2011 dostala Komisia 64 odôvodnených stanovísk v zmysle Protokolu č. 2 o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, čo predstavuje značný nárast v porovnaní s rokom 2010; konštatuje však, že týchto 64 odôvodnených stanovísk predstavovalo iba 10 % z celkového počtu 622 stanovísk zaslaných Komisii národnými parlamentmi v roku 2011 v rámci príslušného politického dialógu; takisto upozorňuje na skutočnosť, že žiaden návrh Komisie nedostal dostatočný počet odôvodnených stanovísk, aby sa v súlade s Protokolom začal tzv. „postup žltej alebo oranžovej karty“; poznamenáva však, že 22. mája 2012 sa „postup žltej karty“ prvýkrát začal na základe návrhu Komisie (návrh nariadenia Rady o výkone práva uskutočniť kolektívnu akciu v rámci slobody usadiť sa a slobody poskytovať služby, t. j. návrh nariadenia „Monti II“); zdôrazňuje, že Komisia návrh nestiahla nie preto, že by bola presvedčená, že zásada subsidiarity bola porušená, ale preto, že si uvedomila, že návrh pravdepodobne nezíska dostatočnú politickú podporu v Parlamente a Rade potrebnú na jeho prijatie;
24. domnieva sa, že sa musí vytvoriť a začať používať mechanizmus overovania súladu so zásadou subsidiarity ako hlavný nástroj spolupráce medzi európskymi a vnútroštátnymi inštitúciami; s uspokojením konštatuje, že tento nástroj sa v praxi využíva ako prostriedok dialógu o komunikácii a spolupráci medzi rôznymi inštitucionálnymi úrovňami viacúrovňového európskeho systému;
25. so znepokojením konštatuje, že v niektorých odôvodnených stanoviskách národných parlamentov sa zdôrazňuje skutočnosť, že v mnohých legislatívnych návrhoch Komisie je odôvodnenie subsidiarity nedostatočné alebo žiadne;
26. odporúča, aby sa preskúmali dôvody predkladania obmedzeného počtu formálnych, odôvodnených stanovísk zo strany národných parlamentov a aby sa zistilo, či je to spôsobené tým, že zásada subsidiarity sa skúma na všetkých stranách, alebo tým, že národné parlamenty nie sú schopné presadzovať túto zásadu z dôvodu nedostatočných zdrojov alebo z dôvodu krátkych termínov; žiada o analýzu zo strany Európskej komisie;
27. zdôrazňuje, že je potrebné, aby európske inštitúcie umožnili národným parlamentom skúmať legislatívne návrhy zabezpečením toho, že Komisia bude poskytovať podrobné a komplexné odôvodnenie svojich legislatívnych rozhodnutí týkajúcich sa subsidiarity a proporcionality v súlade s článkom 5 Protokolu č. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie;
28. v tejto súvislosti ďalej konštatuje, že súčasný časový rámec pre národné parlamenty na vykonávanie kontroly subsidiarity a proporcionality sa často považuje za nedostatočný;

29. domnieva sa, že tlak v súvislosti s časom a zdrojmi, ktorému čelia národné parlamenty pri reakcii na návrhy právnych predpisov, prispieva k tomu, že v EÚ sa pociťuje zníženie úrovne demokracie;
30. pripomína svoje predchádzajúce žiadosti o podrobnejšie preskúmanie problémov, s ktorými sa stretávajú národné parlamenty s cieľom zlepšiť fungovanie existujúceho mechanizmu; domnieva sa, že by bolo tiež želateľné preskúmať kroky prijaté na posilnenie tohto mechanizmu, ktorý by mohol, zrejme v súvislosti s budúcou revíziou zmluvy, zabezpečiť viac práv národným parlamentom; navrhuje, aby sa v tejto revízii zväžilo, aký počet reakcií národných parlamentov by bol primeraný na to, aby sa začal uvedený postup, či by sa mal obmedziť len na dôvody subsidiarity alebo proporcionality a aký by mal byť jeho vplyv, a to s osobitným odkazom na nedávne skúsenosti s „postupom žltej karty“; považuje takú diskusiu za užitočnú fázu vo vývoji právomoci udelenej národným parlamentom, v rámci ktorej sa uvádzajú do súladu stimuly na vykonávanie kontrol s účinkami na európskej úrovni;
31. domnieva sa, že medzitým sa mohlo zaviesť viacero iniciatív na zlepšenie hodnotenia európskych otázok národnými parlamentmi; predovšetkým:
- navrhuje, aby každý legislatívny akt uverejnený v úradnom vestníku obsahoval poznámku, v ktorej by sa podrobne uvádzali tie národné parlamenty, ktoré odpovedali, a tie, ktoré vyjadrili obavy súvisiace so subsidiaritou,
  - navrhuje, aby sa odôvodnené stanoviská národných parlamentov, ktoré sa predkladajú podľa článku 6 Protokolu č. 2 k ZEÚ a ZFEÚ, bezodkladne postúpili spoluzákonodarcom;
  - navrhuje, aby sa vypracovali usmernenia, v ktorých sa uvedú kritériá odôvodnených stanovísk k otázkam subsidiarity;
  - navrhuje podnecovať národné parlamenty, aby vykonávali porovnávacie hodnotenia posudzovaní ex ante, ktoré uskutočnili, a posudzovaní ex post, ktoré vypracúva Komisia;

Lepšia tvorba právnych predpisov

32. domnieva sa, že účinný prístup k výzvam na lepšiu tvorbu právnych predpisov z hľadiska existujúcich právnych predpisov a z hľadiska perspektívnych právnych predpisov pomôže európskym inštitúciám reagovať na krízu; domnieva sa, že základným nástrojom zabezpečujúcim rast, konkurencieschopnosť a dôstojné pracovné miesta v Európe je reforma európskych právnych predpisov a legislatívnych postupov;
33. víta, že Komisia kladie väčší dôraz na politický cyklus, pričom sa fázy začatia, posúdenia vplyvu, konzultácií, prijímania, vykonávania a hodnotenia právnych predpisov EÚ považujú za súčasť súvislého postupu; v tejto súvislosti sa domnieva, že hlavným prvkom tohto cyklu by mala byť zásada „najskôr myslieť na malých“ a že by sa malo zlepšiť hodnotenie nových právnych predpisov ex ante, čím by sa formoval inteligentný a transparentný proces stimulácie rastu a konkurencieschopnosti v Európe;
34. víta v tejto súvislosti oznámenia Komisie o inteligentnej regulácii a o vhodnosti právnych predpisov EÚ, ako aj pracovný dokument útvarov Komisie s názvom „Desať právnych

predpisov EÚ, ktoré predstavujú najväčšiu záťaž pre MSP“; domnieva sa, že tieto dokumenty predstavujú hodnovernú výhodu v programe lepšej tvorby právnych predpisov a odrážajú viaceré predchádzajúce požiadavky Parlamentu;

35. domnieva sa, že tieto teoretické výhody by sa teraz mohli upevniť v konkrétnych opatreniach; žiada preto Komisiu, aby predložila ďalšie konkrétne návrhy na zníženie celkovej regulačnej záťaže EÚ bez toho, aby sa narušili predpisy o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, a najmä aby:
  - čo najskôr prijala opatrenia na zníženie záťaže, ktorú určili MSP v Európe v rámci diskusie o desiatich právnych predpisoch predstavujúcich najväčšiu záťaž,
  - pri navrhovaní nových právnych predpisov zaviedla v prípade potreby častejšie používanie výnimiek alebo menej prísnych režimov pre mikropodniky a MSP a upravila právne predpisy EÚ o verejnom obstarávaní tak, aby boli priaznivejšie pre MSP;
  - do konca súčasného legislatívneho obdobia urýchlene splnila záväzky stanovené v oznámení o Programe regulačnej vhodnosti a efektívnosti (REFIT) z 2. októbra 2013 (COM(2013)0685) a dokončila hodnotenie v kľúčových oblastiach politiky vrátane vstupu zo všetkých úrovní verejnej správy do hlavných sektorov, ktoré sa týkajú miestnych a regionálnych orgánov;
  - začala s ambicióznejším úsilím o vytvorenie pracovných miest a rastu v EÚ znížením regulačných nákladov pre podniky,
  - pripravila výročnú správu zameranú na širší program lepšej tvorby právnych predpisov, obsahujúcu vyhlásenie o pokroku iniciatív, ktoré začala Komisia, vrátane vyhlásenia o čistých nákladoch, ako aj o sociálnych nákladoch, ktoré vznikli podnikom v súvislosti s novými návrhmi, ktoré prijala Komisia v predchádzajúcich 12 mesiacoch;
36. zdôrazňuje, že zlepšenie predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o informovaní a poradách s pracovníkmi predstavuje dva dôležité kľúčové prostriedky na posilnenie produktivity a konkurencieschopnosti v európskom hospodárstve; pripomína, že pevná a stabilná regulácia v týchto oblastiach neobmedzuje rast, ale prispieva k nemu;
37. domnieva sa, že Komisia by mala ďalej preskúmať možnosť zavedenia fázy tzv. bielej knihy do legislatívneho postupu; domnieva sa, že prostredníctvom poskytnutia možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky k návrhom a súvisiacim predbežným posúdeniam vplyvu by sa zlepšila kvalita návrhov právnych predpisov predložených Komisiou bez zbytočného predĺženia obdobia prípravy budúcich právnych predpisov;
38. opakuje výzvu Komisii, aby predložila návrhy, ktorými by sa vykonávala regulačná kompenzácia, na základe ktorej by sa vyžadovalo, aby sa pred novými právnymi predpismi vytvárajúcimi náklady určila rovnocenná kompenzácia týchto nákladov; poznamenáva, že vytvorenie právnych predpisov EÚ neznamena, že sa automaticky upustí od 28 vnútroštátnych právnych predpisov v prospech jedného právneho predpisu EÚ, ani to automaticky neznamena, že nové právne predpisy EÚ spôsobia nižšiu záťaž než vnútroštátne právne predpisy; nalieha preto na Komisiu, aby do konca súčasného parlamentného obdobia v roku 2014 vážne preskúmala tento návrh a predložila posúdenie jeho vplyvu;

39. vyjadruje poľutovanie nad tým, že Komisia plánuje stiahnuť svoj návrh o štatúte európskej súkromnej spoločnosti, ku ktorému vyzýval Parlament v legislatívnej iniciatívnej správe; žiada Komisiu, aby pred stiahnutím každého návrhu založeného na legislatívnej iniciatívnej správe konzultovala s Parlamentom;
40. zdôrazňuje význam zjednodušenia pre zefektívnenie regulačného prostredia, najmä pre miestne a regionálne orgány, ktorých zdroje na vykonávanie právnych predpisov sú často obmedzené a znižujú sa;
41. pod „pozlacovaním“ rozumie prax, keď členské štáty pri transpozícii smerníc EÚ do svojich právnych predpisov presahujú rámec minimálnych požiadaviek; potvrdzuje svoju podporu opatreniam proti zbytočnému „pozlacovaniu“ a vyzýva preto členské štáty, aby v prípadoch, keď dochádza k pozlacovaniu, objasnili dôvody takéhoto konania;

Posúdenia vplyvu a európska pridaná hodnota

42. víta skutočnosť, že Komisia sa v rámci posudzovania vplyvu usiluje zahrnúť široký a komplexný rozsah prípadných vplyvov, domnieva sa však, že systém by sa mohol posilniť mnohými spôsobmi, okrem iného zahrnutím územného rozmeru (finančné a administratívne dôsledky pre celoštátne, regionálne a miestne orgány); v tejto súvislosti ho podporuje rozhodnutie Komisie aktualizovať, konsolidovať a revidovať svoje usmernenia na posudzovanie vplyvu do júna 2014 a vyhradzuje si právo predložiť v nasledujúcich mesiacoch podrobný príspevok ustanovujúci prípadné zlepšenie týchto usmernení; trvá na tom, že tieto posúdenia vplyvu, ktoré zohrávajú zásadnú úlohu pri formovaní verejnej a politickej mienky, by mali podporovať zásadu viacjazyčnosti;
43. žiada Komisiu, aby analyzovala metodológiu používanú pri vypracovaní posudzovaní vplyvu so zreteľom na hodnotenie spôsobov na vylepšenie kvalitatívnych ukazovateľov, ako aj všeobecného vykonávania konzultačného postupu, a najmä s ohľadom na zapojenie príslušných zainteresovaných strán;
44. domnieva sa, že je potrebné dosiahnuť jednotnosť medzi posudzovaním vplyvu uverejneným Komisiou a obsahom legislatívneho návrhu prijatého kolégiom komisárov; žiada, aby sa automaticky aktualizovalo každé posúdenie vplyvu návrhu zmeneného kolégiom s cieľom odzrkadliť zmeny, ktoré vykonali komisári;
45. vyzýva Komisiu, aby posilnila úlohu a nezávislosť výboru pre posudzovanie vplyvu, a najmä dokončila a predložila legislatívne návrhy, ak boli schválené s priaznivým stanoviskom tohto výboru; naliehavo vyzýva výbor pre posudzovanie vplyvu, aby vychádzal z odborných znalostí sociálnych partnerov;
46. domnieva sa, že súčasné vyhlásenie o odmietnutí zodpovednosti, že posudzovanie vplyvu vykonané Komisiou „zaväzuje len tie útvary Komisie, ktoré sa podieľajú na jeho vypracovaní a nepredurčuje konečnú podobu nijakého rozhodnutia prijatého Komisiou“, zdôrazňuje významné nedostatky v existujúcom systéme;
47. víta pozitívny vývoj v Parlamente, pokiaľ ide o riaditeľstvo pre hodnotenie vplyvu a európsku pridanú hodnotu; domnieva sa, že Parlament by mal prijať systematický prístup k posudzovaniu vplyvu; víta skutočnosť, že riaditeľstvo pre hodnotenie vplyvu vypracuje krátke zhrnutia posúdení vplyvu sprevádzajúce návrhy Komisie a domnieva sa, že tieto zhrnutia by mali predstavovať základný prvok pri posudzovaní prerokovaných

legislatívnych návrhov vo výboroch; navrhuje, aby posúdenia vplyvu vypracované Parlamentom v prípade potreby zahŕňali územný rozmer; žiada, aby Konferencia predsedov výborov posúdila otázku, ako čo najlepšie vykonať toto odporúčanie;

48. pripomína, že Parlament a Rada sa zaviazali v spoločnom medziinštitucionálnom prístupe k hodnoteniu vplyvu z roku 2005 vykonávať posudzovanie vplyvu, keď to budú považovať za primerané a nevyhnutné pre legislatívny postup, a to pred prijatím akéhokoľvek podstatného pozmeňujúceho návrhu; vyzýva výbory, aby pri plnení tohto záväzku využívali oddelenie posudzovania vplyvu;
49. znovu upozorňuje na Medziinštitucionálnu dohodu o lepšej tvorbe práva z roku 2003 a povzbudzuje Radu, aby v súlade so svojimi záväzkami v rámci dohody z roku 2003 bez zbytočného odkladu dokončila ustanovenie svojho vlastného mechanizmu na vykonávanie posúdení vplyvu svojich vlastných podstatných pozmeňujúcich návrhov;
50. trvá na tom, aby Komisia brala vážne do úvahy posúdenie európskej priadnej hodnoty sprevádzajúce legislatívne iniciatívne správy, pričom by podrobne uviedla dôvody, prečo neprijala alebo nepovažovala za dôležité tvrdenia, ktoré predložil Parlament;

o

o o

51. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a národným parlamentom.